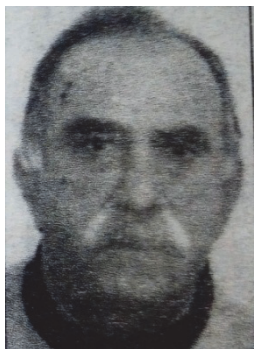

Radmilo Perišić, diplomirani inženjer geodezije

Nakon kraće bolesti zauvijek nas je napustio Radmilo Perišić, penzionisani diplomirani inženjer geodezije, doajen bosanskohercegovačke geodetske struke. S boli i tugom, 17. marta 2017. godine na sarajevskom groblju Lav okupila se porodica, rodbina, prijatelji i kolege te ga ispratili na posljednji počinak.

Radmilo Perišić rođen je juna 1940. godine u Ustikolini, opština Foča. Osnovnu školu pohađao je u Ustikolini, nakon čega školovanje nastavlja u fočanskoj gimnaziji. Godine 1957. upisao je Geodetsku srednju tehničku školu u Sarajevu, koju uspješno završava 1960.

godine. Nedugo poslije maturiranja, prvo zaposlenje dobio je u Geodetskoj upravi NR Bosne i Hercegovine, 2. jula 1960. godine. U januaru 1962. godine postaje uposlenik Geodetskog zavoda Sarajevo, u kojem je kroz radni vijek prošao cijelu vertikalnu geodetske hijerarhije, od mladog geometra do rukovodećih pozicija u sektoru premjera. Prvi terenski angažman imao je u rodnoj opštini, gdje je sudjelovao na poslovima premjera grada Foče. U periodu od 1960. do 1974. godine, kao geometar je obavljao mnoge terenske i kancelarijske zadatke na poslovima državnog katastarsko-topografskog premjera širom Bosne i Hercegovine, koji upravo u to vrijeme dobiva puni zamah. U nastojanju da produbi svoja znanja, uz rad je pohađao Višu geodetsku školu u Sarajevu. Odmah po diplomiranju, 1974. godine, počinje raditi kao geodetski inženjer na pozicijama pregledača, rukovodioca terenskih sekcija i pomoćnika rukovodioca radne jedinice za premjer. Radna iskustva sticao je i izvan granica tadašnje Jugoslavije, obzirom da je tokom 1987. godine bio angažovan na geodetskim poslovima u Libiji. Terensku karijeru okončao je iste godine na radovima premjera opštine Brčko. Svoje stručno usavršavanje nastavio je pohađanjem vanrednog studija geodezije na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Studij uspješno okončava 1988. godine i stiče zvanje diplomiranog inženjera geodezije. Od tada pa do maja 1992. godine obavlja funkcije rukovodioca radne jedinice za premjer i pomoćnika direktora Zavoda. Početkom ratnih zbivanja u BiH upućen je na čekanje, što je potrajalo do septembra 1997. godine, kada je vraćen na posao. U Zavodu ostaje sve do odlaska u zasluženu penziju, juna 2003. godine. Radni vijek mu se podudarao s usponom Geodetskog zavoda i zlatnim dobom preduzeća tokom 1970-tih i 1980-tih. Zasigurno jedan od najsretnijih trenutaka njegovog života desio se 26. oktobra 1985. godine, kada je u svojstvu Predsjednika Radničkog savjeta otvorio svečanu sjednicu povodom otvaranja nove zgrade Geodetskog zavoda, u koju je zajedno sa svojim tadašnjim kolegama tako mnogo uložio. Nažalost, tokom posljednjih 5 godina u Zavodu svjedočio je urušavanju najznačajnije bosanskohercegovačke geodetske organizacije u historiji, čijoj je izgradnji i razvoju dao nemjerljiv doprinos.

Cijeli protekli rat proveo je u opkoljenom Sarajevu, kao pripadnik Armije Republike Bosne i Hercegovine i Civilne zaštite, a od juna 1993. godine do septembra 1997. godine radio je u Građevinsko-geodetskoj srednjoj školi u Sarajevu kao koordinator i predavač stručnih

predmeta. Poseban doprinos dao je školovanju učenika sarajevskog naselja Dobrinja, koji zbog ratnih dejtava nisu mogli pohađati matične škole u gradu. Svoje znanje i bogato životno iskustvo je temeljito prenosio učenicima, s lakoćom i vještinom pravog profesora. Poslije rata radio je i kao stalni sudski vještak za geodeziju, od 1998. do 2006. godine, na nivou Kantona Sarajevo i Federacije BiH. Penzionerske dane aktivno je provodio sudjelujući u radu humanitarnog udruženja "Dobrotvor", gdje je bio jedan od glavnih inicijatora za nastanak monografije "Dobrotvor 1991-2011".

Sretan brak, ispunjen ljubavlju, dijelio je sa suprugom Zijadetom, u kojoj je uvijek imao veliku podršku. U skladnom braku rođeno je dvoje djece, Sanjin i Sanja. Najveću životnu tragediju doživio je 24. avgusta 1992. godine, kada mu ratni vihor na njegovoj Dobrinji oduzima kćerku Sanju. Posebnu radost donijeli su mu unuci Luka i Matej, koje mu je podario sin Sanjin. Slobodno vrijeme najviše je volio provoditi u krugu porodice i uz novine „Oslobođenje“.

Radmilo Perišić će ostati upamćen kao veliki čovjek i sjajan stručnjak, kojeg su krasile skromnost, savjestnost, pouzdanost i marljivost. Sve svoje radne zadatke obavljao je vrlo predano, odigraši veoma značajnu ulogu u novom premjeru Bosne i Hercegovine. Zato ćemo ga se uvijek s poštovanjem sjećati i spominjati i sa zahvalnošću isticati njegov rad, trud i zalaganje.

Nedim Tuno